

Goran Šimac • 05/12/2020 u 09:00 •

Sviđa mi se 20

Podijeli

Mirsad Bećirović je Karlovčanin. Dobitnik je Medalje gradonačelnika Grada Karlovca za poseban doprinos građanima i promociju Grada Karlovca, Priznanja Karlovačke županije promociju Karlovačke županije, odlikovanja Predsjednika RH – Odličja Reda Danice s likom Katarine Zrinski za humanitarni rad i djelovanje te promicanje duhovnih, moralnih i društvenih vrednota, visokog priznanja Svjetske sportske misije 2011. godine za promociju sporta, te je dobitnik Povelje UNICEFA za naj-akciju Grada Karlovca...

Mirsad Bećirović poznat je javnosti i kao veliki ljubitelj i praktikant borilačkih vještina – prakticira ih aktivno najmanje pet: **judo, taekwondo, karate kate, jiujitsu te hapkido** (nosioc je crnog pojasa 4. DAN u taekwondou, crnog pojasa 1.DAN u judu i crnog pojasa 1.DAN u hapkidu).

Mirsad Bećirović / foto HRT

O njegovim uspjesima i priznanjima u borilačkim vještima opširnije, preciznije i detaljnije pisao je portal specijaliziran i za za borilačke vještine **Sensei** (www.senseiwebportal.com).

Ali **Mirsad Bećirović** nije samo *hrvatski samuraj*, kao ga neki zovu, on i **planinari, roni, pleše, pjeva, svira gitaru i harmoniku**, bavi se streljaštvom, pokretač je **Sportsko rekreativnog društva Labrador**, nekadašnji student **Kineziološkog fakulteta**, otac jedne kćerke, omiljen u društvu...

Svestrani Mirsad

Svestrani Mirsad Bećirović je i osnivač i čelnik **Udruge slijepih Karlovačke županije ili skraćeno USKA**. Mirsad Bećirović je dobitnik Priznanja SOIH-a Zajednice Saveza Osoba s invaliditetom Hrvatske 2011. g. koja okuplja 13 Saveza i preko 200 udruga osoba s invaliditetom. Ima i Priznanje Karlovačke županije za poseban doprinos integraciji osoba s invaliditetom.

Prva je slijepa osoba koja je pohađala Hrvatsku olimpijsku akademiju te 2011. postala voditeljem sportsko rekreativnih aktivnosti za osobe s invaliditetom. Korisnik je i prijatelj psa vodiča – crne labradorice **Pine**.

Mirsad se godinama bori za poboljšanje položaja i statusa slijepih osoba u Hrvatskoj.

Hapkido / foto HRT

Mirsada Bećirovića diljem svijeta zovu i **slijepi samuraj**, a zato jer je kao slijepa osoba nastupao i oduševljavao gledatelje na borilačkim turnirima i demonstracijama u pet vještina diljem svijeta, te donosio kući medalje iz Francuske, Engleske, Portugala, Austrije, Litve, Mađarske... itd.

Mirsad Bećirović (46) je **slijepa osoba**.

Potpuno je oslijepio u **24. godini** života.

Dijabetičar je od djetinstva.

U poslu novinara kroz desetljeća sreću se razni ljudi, intervjuira ih se mnogo. No rijetko se nailazi na tako vedrog, energičnog, ljubaznog i ugodnog sugovornika kao što je Mirsad. Razgovarali smo dugo, a ostalo je, čini mi se, još puno toga za ispričati... Još puno zanimljivih ideja i poruka koje mogu blagotvorno djelovati na osobe s invaliditetom, ali i one koje to nisu ali im u životu manjka entuzijazma, želje za životom i ljepotom svrhovitog i sadržajnog življenja...

Na dugo i široko bi mogli nabrajati doista fascinantna dostignuća koja je Mirsad Bećirović postigao u posljednjih dvadesetak godina, kako na osobnom, tako i na društvenom planu – za druge. I opet bi nešto vjerojatno izostavili. Toliko toga je učinio pokrećući sa svojim bliskim suradnicima iz **Udruge USKA** brojne projekte kojima je cilj poboljšati život osoba s invaliditetom, animirati druge, pokretati ih i inspirirati za bogatiji i sadržajniji život unatoč tjelesnim nedostacima...

Mirsad gađa iz puške

*Moram vam priznati da sam ostao zatečen kad sam čitao o vama. Nema čime se ne bavite ili se niste bavili. Evo, priznajem kako nisam prije ovog našeg razgovora uspio ni popamtiti sve što radite... Inače, prije neki dan sam razgovarao s vašim prijateljem **Duškom Petrovićem**, slijepom osobom i predsjednikom Hrvatskog športskog saveza slijepih, koji mi je otkrio kako ste nedavno vi i on bili među prvima koji ste se počeli baviti i streljaštvom... Gađali ste iz specijalne zračne puške i pogađali u sridu. Nevjerojatan je taj spisak aktivnosti kojima se bavite ili ste se bavili...*

-Da, rekao mi je Duško... Volim izazove. Volim nova iskustva. Volim upoznavanje stvari koje nisam do tada iskusio i probao. Stvari koje dosad nisu viđene. Istraživati teren, život... Uostalom, kao i svi ljudi koje vide. Želim živjeti. Želim probati sve se može. Živjeti punim plućima...

'Neki gledaju komade, a ja sam fokusiran na tehniku... haha'

Ja bi rekao da vi to radite i punijim plućima nego mnogi koji vide...

-Pa da... primjetio sam da osobe s nedostatkom vida svu pažnju usmjeravaju prema onome što u tom trenutku rade. Ja koristim i ono što sam nekada vidio kroz svoj život... barem dok sam vidio, jer sam ja s 24 godine izgubio vid. Vi kad ste u dvoranina nekom sportu ili na kavi sjedite s kolegom s nekom prijateljicom stalno nešto vidite, gledate, privlači vam pažnju.... Prođe neko auto, prođe motor... Kao slijepa osoba ne možete to vidjeti. Na primjer, kada radite neki trening onda ste maksimalno fokusirani na trening, na tehniku i na pamćenje i na sve te elemente. Puno puta se ljude iznenade jer uoče da uspijete to puno preciznije i pravilnije napraviti od osobe koja vidi. Znae ono... uđemo u dvoranu, a moje kolege .. dečki gledaju tamo nekog komada, a ja sam fokusiran na tehniku... Ha-ha... Nedavno sam imao polaganje pred punim dvoranama... Petnaest formi u taekwandou radim. To vam je zahtjevno i za osobu koja vidi. Jedna forma ima 40

elemenata. Onda sad da ne pričam dalje: judo, hapkido, karate... Volim izazove i opterećivati se. Što se više opterećujem to mi to više odgovara. Uživam u tome...

Mirsad na tronu (foto Facebook USKA)

U posljednje vrijeme ste posebno aktivni u korejskoj borilačkoj vještini hapkido. Nedavno ste u jednom intervjuu jasno pojasnili kako borilačke vještine poboljšavaju koordinaciju, snagu, brzinu i okretnost, te kako vam to omogućuje mi kao slijepoj osobi upravljati svojim tijelom i prostorom bez posebne pomoći drugih ljudi, utječu na samopouzdanje i poboljšavaju kvalitetu življenja u svim aspektima. Pročitao sam i kako ste polažući za crni pojas pred najvećim europskim majstorima hapkidoa oduševili i podigli na noge petsto ljudi u Austriji... Mi u Šibeniku imamo aikido klub. Jeste li se kad okušali u aikidu. To je vještina slična hapkidou, vuku isto porijeklo...

-Da da, probao sam. Vrlo je sličan hapkidu... Tu je isto prisutno izbacivanje iz centra ravnoteže, prijenos energije... Probao sam dosta toga, jer me dosta toga zanima. U biti, većina ovih vještina dolazi iz iste osnove pa se nadograđuje malo po malo s vremenom... Nekad malo promjene i obleku, boju kimona, stvaraju neki svoj stil. Neka ljudi rade ako im se to sviđa... Neka uživaju, i to je bit svega.

Ma evo danas kad pogledam sve to iz ovog kuta s ovolikim iskustvom, 22.g. kao slijepa osoba čast mi je i ponosan sam što sam utemeljitelj razvoja borilačkih vještina na ovim prostorima judoa, karatea, taekwodnoa, hapkidoa. Kad sam krenuo u to nitko se time nije bavio, morao sam se educirati sam ali i educirati i druge ljude o pristupu i komunikaciji i trenažnom procesu s osobama s invaliditetom, kad sam se počeo time baviti nije bilo sustava natjecanja, nije bilo klubova, nije bilo trenera koji je imao iskustva u radu s osobama s invaliditetom posebice sa slijepim osobama, sad kad vidim kako se to razvilo izuzetno sam ponosan što sam pomogao razvoj paraolimpijskih borilačkih vještina.

'Pa kak' si mogo... ne vidiš ništa..'

Vi ste do 24. godine vidjeli, a onda ste ostali bez vida...?

-Tako je. Ja sam inače sa sedam godina kada sam krenuo u prvi razred osnovne škole dobio dijabetes tipa 1 i od onda sam na inzulinu. Zbog dugogodišnjeg uzimanja inzulina dogodile su se komplikacije oko očne pozadine. To onda nije bilo kao sada, kad imate razne pumpice i senzore. Narušavanje vida je napredovalo i sa 24 godine sam izgubio vid. Ali to je tako. Podigao sam se. Morate glavu podići gore i krenuti u novi život i nove pobjede. U nove aktivnosti, nove navike... Evo ja sam vam pronašao čovjeka koji je sa mnom išao roniti. Znači završio sam i tečaj ronjenja. Neki kažu 'pa kak' si mogo... ne vidiš ništa...' Na inzulinu si i to... Mislim, ja se prvo divim tom čovjeku koji me je učio: kako je on uopće mogao i imao hrabrosti roniti sa slijepom osobom. Trebali smo se dobro koordinirati, naučiti kako si međusobno davati signale i znakove. Kad ćemo van, kad idemo dublje, kad je sigurnosni izron, kad je sigurnosni zastoj i još mnogo toga. Mislim

da trebate imati hrabrosti za prenijeti za znanja. Uistinu se divim ljudi koji imaju znanje, kojega žele prenijeti i koji to znaju učiniti.

Mirsad u šetnji s prijateljem i planinarom Mladenom / foto HRT

Išli ste i po planinama...

-Jesam. Moj prijatelj Mladen Kuka s kojim se znam još iz djetinjstva pomogao mi je puno u tome... On je planinar i rekli smo: *ajdemo to probati*. Idemo probati hoće li to ići. I išlo je. Tako smo se počeli penjati...

Vidio sam da ste se na Klek popeli....

-Da da, ja sam prva slijepa osoba koja se popela na vrh Kleka. Mislim potpuno slijepa osoba. Znače što vam se dešava? Ljudi ne razlikuju te neke kategorije. U slijepo osobe vam se ubrajaju i osobe koje imaju i ostatak vida. Znači, po međunarodnoj definiciji slijepoće slijepa osoba vam je i ona koja ima do pet posto ostatka vida. Znači on ipak vidi neke obrise, vidi gdje je kamen, vidi gdje će stat, može pročitati velika slova, vidjeti gdje je drvo. Dok slijepa osoba ne vidi ništa. On mora biti u potpunosti oslonjen na asistenciju ili videću pratnju... Ili psa vodiča, ili bijeli dugi štap ili videćeg vodiča... Tako sam ja eto prva potpuno slijepa osoba koja se popela na Klek. Bilo je izuzetno zahtjevno, nije bilo baš jednostavno.

Na nekim mjestima uspon nije lak... morate se pridržavati i za sajle...

-Da, da, da... I Kacigu morate gore imati da vam se ne odroni kamen na glavu u tim užim usjecima. Popeo sam se i na Okičku kulu u Samoborskom gorju. Čujem i da neki ljudi koji vide izbjegavaju tamo ići... Volim dakle izazove, a naravno, gledate ići s ljudima u koje imate maksimalno povjerenje. Ne možete ići s nekim planinariti ako mislite da on nije baš siguran... Ako imate povjerenja vi u njega, a on u vas onda se to lako odvija...

'Ma jel' si ti stvarno potpuno slijep?'

Još na tom Kleku nisam bio, planiram već dugo...

-Ma gledajte, samo polako, lagano. Mi uvijek imamo lagani tempo. Najprije se malo popnemo do doma, zastanemo, popijemo vode, soka, provjerimo šećer... Od doma do gore na taj najzahtjevniji dio, ali riješi se to bez problema. Fenomenalno je. Ja se sjećam još prije kad sam vidio tog Kleka, te gromade od stijene koja ulijeva strahopoštovanje...

Mirsad s vrtićkom djecom (foto Facebook USKA)

Svaka čast... Ali vidio sam na jednoj TV-reportaži o vama i da vrlo spretno plesete neke latinoameričke plesove...

-Znate šta vam se kod mene dešava. Često puta ljudi me pitaju ili misle: pa on sigurno nešto vidi. Pitaju me više puta: Ma jel' si ti stvarno potpuno slijep? Stvar je u tome da vam ja maksimalno koristim tu prednost života u kojem sam vidio do 24. godine. Prije sam i bio u izviđačima i bavio se borilačkim vještinama, plivao, vozio bicikl, vozio auto i motor. I onda ako se ostane bez vida, ali ste maksimalno fokusirani na znanje i iskustvo koje imate iz perioda u kojem ste vidjeli. Morate se jednostavno prilagoditi. Tako da ja imam puno veću prednost od recimo slijepa osobe koja je slijepa od rođenja. Na žalost, takvoj osobi možete vrlo teško objasniti neke pojmove. Na primjer: jahta od 12 metara. Što je to 12 metara? Kako će zamisliti neboder od 12 katova?

I gitara i harmonika se svira?

-Da, da... Išao sam u osnovnu školu tu u Karlovcu gdje sam svirao harmoniku i bio sam u harmonikaškom orkestru. Naravno da vam to onda ostane, kao da naučite voziti bicikl, pa to znate cijeli život. Ne zaboravlja se. A gitaru sam naučio svirati kao potpuno slijepa osoba. Uvijek mi je bilo zanimljivo kada sam vidio kako se svira na tim žicama. Bilo mi je nelogično. Netko tamo nešto stišće oko žica i sad svira gitaru. Ali eto, bez problema sam je savladao. S tim da sam ja gitaru naučio ovako: tu blizu ima knjižnica u Novom centru -bio je neki tečaj. I opet se vraćam na ono: sve vam ovisi o ljudima, i predavačima koji hoće prenijeti znanje i to znaju i žele učiniti. Ja nazovem čovjeka i kažem mu: znate šta ja bi vam došao učiti svirati gitaru. On kaže: u redu. Ja kažem: da, ali ja sam vam slijepa osoba. A on meni: ma nema problema, samo vi dođite. Ja došao i čovjek pokazao. Tjedan dana sam išao na tečaj i od onda sve dalje sam.

Mirsad na gitari (foto HRT)

Čujem da ste probili led i sa klizanjem na ledu...

-Da. To radimo već neko vrijeme u Karlovcu. Klizemo. Počeo sam ja prvi među osobama s invaliditetom... probio led. Imao sam sjećanje na klizanje od vremena kad sam još vidio. Probao sam i onda su počeli i drugi dolaziti. Evo sad imamo i jednu djevojku Elenu Mrkonja koja kliže u Zagrebu, tamo i studira književnost i kroatistiku. A od rođenja je slijepa. Mi smo je pozvali i došla je k nama. Probala je i to je to. I ona vam sad ima profesionalnog trenera i kliže i natjecat će se. Nama je drago kad možemo ljude uključiti u šta više aktivnosti i da ih tako integriramo kroz kulturu, sport, glazbu, književnost, druženja, planinarenje...i ako im se nešto sviđa da se angažiraju. Nastojimo postići da vide kako nije dobro da, ako imaju neko tjelesno oštećenje, baš trebaju tugovati, padati u depresije. Ne, nego treba izlaziti van među ljude, i pokazati drugima da se može... Ako možete vi koji ne vidite klizati, zašto ne bi i drugi koji vide? Ako planinarenje nije teško ni slijepoj osobi, onda neće biti tako teško ni drugima... Sve polako, lagano, a onda jednog *pivkana* kad s side s planine, što bi se reklo, pa da to zalijemo...

Ne treba tugovati

Ipak, moram vas pitati jedno teško pitanje... znam da to nije bilo lako... da je trebala velika snaga volje i duha da se prevlada takva teška situacija...

Gubitka vida... Da.... Bilo vam je to tako kao i da se bilo kojem drugom čovjeku desi neka trauma...Da ostane bez dijela tijela. Ili u ovom slučaju da ostane bez vida. Treba u tom slučaju što prije shvatiti da je to stanje koje se neće moći promijeniti, barem ne u dogledno vrijeme. Dok se ne razvije tehnologija i dok se ne pojave te navodne bio-oči. Navodno nekih rezultata malih ima. Pokušavaju nešto... Ali ne treba tugovati. Treba biti motiviran. Trebate sami dati zajednici signal da vi želite živjeti. Da ste bez obzira na to oštećenje visoko motivirani i da želite u nove izazove. Naravno da će vam tada ruku pružiti i svi drugi. I vaša obitelj, i zajednica, i okolina i druge institucije, udruge i organizacije. Ali ako se vi zatvorite, jedan put, dvaput triput će vas netko pozvati, ali poslije neće. No zato služi i naša Udruga slijepih Uska, da vas pogurava... Tu je i na sportsko-rekreacijski centar Labrador. Naš cilj je da motiviramo ljude. Ali svatko mora sam u svojoj glavi posložiti stvari i shvatiti da se tako mora živjeti i a idemo dalje. I ako ste otvoreni za suradnju onda će vas pozivati na druženje, na ples.... Pa što ako ne vidite, malo će te cupkati i to je to...

Ja sam brzo shvatio da moram naprijed, bez obzira na sve, i na inzulin i na sljepoću... Išao sam odmah na edukaciju za kretanje uz pomoć dugog bijelog štapa, dobio sam i psa vodiča. U biti, ja sam shvatio vrlo brzo da mogu pomoći sam sebi. Kako će te pomoći drugome ako ne možete pomoći sami sebi... I onda sam dobio želju i motivaciju da pokušam pomoći drugim ljudima. Bez obzira imaju li neka oštećenja ili ne. Puno puta mi se jave neki ljudi bez oštećenja koji žele razgovarati jer imaju neki životni problem. Nekima je dovoljan i razgovor i onda se odmah osjećaju bolje. Naravno da je ta situacija gubitka vida dosta stresna. Bila je i meni. Ne spavate noćima. Razmišljate o smislu života, o tome što napraviti... Ne možete jesti.... To stanje je dosta stresno, ali morate tada jednostavno shvatiti kao to tako više ne ide i kako je s tim gotovo. Idemo naprijed...

Najgore što se može desiti da se zatvorite.. Imamo i mi ljude koji su takvi. Ne možete ih nikako motivirati. Oni će naći sto razloga da izbjegnu bo kakvu situaciju pomaka. Jednostavno, oni se na svojoj stolici uz televizor u kući najbolje osjećaju i to je to...

A vi imate i kćer Emu...

Da, ide u osmi razred. Isto ide na borilačke vještine, u muzičku... Ma fenomenalna je... Kažu da je moj klon (smijeh). Reći ću vam: znate što mi je najteže u ovoj situaciji, kad ostanem sam sa sobom i razmišljam. Pomislim: daj Bože da ugledam svoje vlastito dijete barem na trenutak...

Mirsad i kćer Ema (foto Facebook USKA)

Živimo u neobičnim i mnogima teškim vremenima zbog ove nevolje s koronavirusom. Što bi vi poručili svima?

-Osobe s invaliditetom su kontinuirao u stresnim situacijama. Svako jutro kad se probudite morate biti stalno na oprezu. Pazite, i osoba koja vidi može stradati na pješačkom prijelazu, a slijepa osoba dobro treba procijeniti kad stati, da li ga ovaj u autu dobo vidi... Sada je osobama s invaliditetom još teže zbog svega ovoga. Kao i svima ostalima. Sve je poljuljano. Ja vjerujem da će ova situacija proći...svi to očekujemo iako se puno tih znanstvenika nalazi u proturječju i ne može se složiti oko tih stvari. Ono što sad vidim je da puno ljudi nastoji što više biti u prirodi, nastoji biti u prirodi, na zraku... nastoji prošetati... Trebamo biti jaki i trebamo to izdržati. Imali smo mi i velike boginje i ptičje i svinjske gripe i svašta... Trebamo biti zajedno. Trebamo biti strpljivi. Prošli smo i rat. Doći će trenutak kada će sve opet biti normalno... Kada ćemo jedan drugome pružiti ruku i sjest na pivo... morate doći vidjeti Karlovac, i Koranu i mrežnicu... Stvarno je lijepo tu kod nas.

'Vidimo se... ha-ha...'

Zovu vas slijepi samuraj. U Japanu postoje legende, knjige i brojni filmovi o neobičnom majstoru borilačkih vještina, Zatoichiju, nepobjedivom samuraju koji je slijep. U Japanu bi vrlo vjerojatno brzo postali zvijezda zahvaljujući svojim vještinama...

-Da. Zvali su me više puta u inozemstvo, govorili mi: pa ti bi vani bio kralj. Zvali su me i u Norvešku, ali što ćete: ovdje sam rođen i ovdje živim i ne namjeravam otići. Ajde dođite vi lijepo u Karlovac pa ćemo se podružiti malo na tatamiju (strunjačama), da vidite malo uživo kako to ide, pa ćemo poslije na pivo...

Može, odlična ideja. Vidimo se čim prođe ovo sve...

-Vidimo se... ha-ha...

Mirsad (desno) u hapkido zahvatu na tatamiju (foto portal Sensei)

Zlato za Mirsada (foto Facebook USKA)

Šetnja (foto Facebook USKA)

Glazba... (foto Facebook USKA)

Mirsad s maskom (foto Facebook USKA)

Kćerka Ema i Mirsad

Ples...

Mirsad na tataimju

 Sviđa mi se 20

Podijeli

TAGS: AIKIDO, HAPKIDO, JUDO, KARATE, MIRSDAD BEĆIREVIĆ, SLIJEPE OSOBE, SLIJEPI SAMURAJ, UDRUGA SLIJEPIH USKA

VEZANE VIJESTI

**Japansko veleposlanstvo:
Tjedan dalekog Japana u bliskom
Zagrebu**

**Portret tjedna:
Anto Nobile, advocatus diaboli,
Perkovićeva zadnja crta obrane**

NAJNOVIJE

Mirsad Bećirović, slijepi samuraj: Daj Bože da ugledam svoje vlastito dijete barem na trenutak...

Kamo za vikend: HDZ i sateliti sa 76 ruku izglasali rigorozne kazne radi 'mjera', a MUP uz to najavljuje za vikend i pojačani nadzor prometa uz 'maksimalno raspoloživi broj policijskih službenika, kao i sve raspoložive uređaje i opremu'

Zagreb je NAŠ! i Možemo!: Bandić iza sebe želi ostaviti spaljenu zemlju, grad bez novaca, s praznom blagajnom...

Velika Popina prije snijega: Uzeli su nam zemlju, država im dala poticaje, a stoke

nemaju; inspekcija nas pita: " 'Ko pase? Tudi pase" ...

'Bebe periske' probudile nadu da bi kritično ugrožena vrsta mogla opstati

---

Tris.com.hr
24.094 sviđa mi se

tr**is**

TOLERANCIJA **RESPEKT**
INFORMIRANJE **SLOBODA**

 Sviđa mi se stranica Podijeli

Arhiva

Odaberi mjesec

NAKLADNIK:

**UDRUGA ZA PROMICANJE CIVILNOG DRUŠTVA,
MEDIJSKE KULTURE I RAZMJENE INFORMACIJA – TRIS**

Drniških žrtava 12, Šibenik

IMPRESSUM

TRIS PODUPIRE

